

Mál nr. 188/2015**K og
váttryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar atvinnureksturs H.****Vinnuslys í álverinu í Straumsvík þann 25. nóvember 2011.****Gögn.**

1. Málskot móttekið þann 16. maí 2015 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V frá 5. júní 2015 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

K varð fyrir vinnuslysi þann 25. nóvember 2011 þegar hann var við vinnu sína fyrir H í álverinu í Straumsvík. Samkvæmt málskoti K var hann að vinna við uppsetningu á hlaupaketti ofan á ofni í álverinu ásamt öðrum samstarfsmanni þegar þeir voru beðnir um að rétta af pall með því að setja Euro-bretti undir annan endann. Við þetta þurfti K að stíga niður af háu þrepi og kom hann niður á misfelli ofan á ofninum með þeim afleiðingum að hann missteig sig illa og fótbrotnaði. Slysið var hvorki tilkynnt lögreglu né Vinnueftirlits ríkisins. Aftur á móti var gerð atvikarannsóknarskýrsla af hálfu álversins í Straumsvík.

K telur að fyrirkomulag á vinnustað hafi verið óforsvaranlegt og ekki samræmt reglum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Meðal annars er vísað til 13., 14., 21., 23., 37. og 42. gr. laganna máli K til stuðnings. Enn fremur er vísað til reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja.

Samkvæmt atvikarannsóknarskýrslu álversins misreiknaði K sig þegar hann steig af göngubrúnni niður á bræðsluofninn. Stigið niður á bræðsluofninn var 40 cm en K steig óvart niður á þverbíta sem var í 30 cm neðar en göngubrúin. Snérist þá upp á fótinn með fyrrgreindum afleiðingum.

Telur K að H beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni hans en H er með ábyrgðartryggingu hjá V.

V hefur hafnað því að H eigi að bera skaðabótaábyrgð á líkamstjóni K vegna atviksins. Vísar V m.a. til þess að ósannað sé að slysið verið rakið til ófullnægjandi vinnuástöðu, ónógra öryggisráðstafana, verkstjórnar eða annarra atvika eða aðstæðna sem H beri ábyrgð á.

Álit.

Það er meginregla í skaðabótarétti að tjónþoli sem krefst skaðabóta frá öðrum aðila vegna tjóns sem hann telur sig hafa orðið fyrir verður m.a. að færa sönnur á saknæma og ólögmdæta háttsemi tjónvalds.

Ósannað er að H hafi sýnt af sér saknæma og ólögmdæta háttsemi í tengslum við vinnuslys K. Ekki er að sjá að H hafi getað með neinum hætti komið í veg fyrir misstig K. Um einfalt verk var að ræða sem ekki krafðist sérstakrar verkstjórnar. Verður því að telja að um óhappatilviljun hafi verið að ræða. Þá kemur það ekki að sök, í þessu tiltekna tilviki, að slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi.

Reykjavík, 30. júní 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.